

تأثیر هوشمندسازی مدارس بر خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان مدارس تهران

سیامک اسلامی (استادیار مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی نویسنده مسئول، ایمیل

siaesl@yahoo.com)

سهیلا صابران بحری (دانش‌آموخته‌ی کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

(

سوسن بالغی‌زاده (استادیار مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر هوشمندسازی مدارس بر خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان دختر سال دوم ابتدایی در منطقه‌ی ۱۰ آموزش و پرورش شهر تهران انجام شد. روش پژوهش توصیفی از نوع پیمایشی بود. جامعه آماری مورد نظر در این تحقیق را کلیه دانش‌آموزان دختر سال دوم ابتدایی در منطقه‌ی ۱۰ آموزش و پرورش شهر تهران تشکیل داد که بر اساس آخرین آمار و اطلاعات تعداد این دانش‌آموزان ۱۰۴۲ نفر بود. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران و روش نمونه‌گیری تصادفی ساده، ۲۸۱ نفر تعیین گردید. به منظور سنجش متغیرهای مورد استفاده در پژوهش از پرسشنامه هوشمندسازی مدارس شاوردی (۱۳۹۲)، پرسشنامه خودکارآمدی جینک و مورگان (۱۹۹۹)، استفاده گردید. روایی محتوایی و صوری پرسشنامه‌ها مورد تأیید متخصصان قرار گرفت. پایایی پرسش‌نامه بر اساس ضریب آلفای کرونباخ، به ترتیب برابر با ۰/۸۸ و ۰/۸۴ برآورد گردید. برای تجزیه و تحلیل از روش‌های آماری توصیفی و آمار استنباطی (رگرسیون تک متغیره) استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که هوشمندسازی مدارس بر خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان دختر سال دوم ابتدایی در منطقه‌ی ۱۰ آموزش و پرورش شهر تهران تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد. نتایج همچنین نشان داد که هوشمندسازی مدارس بر هر یک از ابعاد خودکارآمدی تحصیلی (کوشش، بافت و استعداد) دانش‌آموزان دختر سال دوم ابتدایی در منطقه‌ی ۱۰ آموزش و پرورش شهر تهران تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد.

کلید واژه‌ها: خودکارآمدی تحصیلی، هوشمندسازی مدارس، فناوری اطلاعات و ارتباطات

مقدمه